

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Oboer/110/2015
Identifikačné číslo spisu:	2210209461
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2210209461.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou verita, s. r. o., so sídlom Miletíčova 5B, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 940 875, proti povinnej: A. A., nar. XX. P. XXXX, bytom H., o vymoženie pohľadávky oprávneného 1 637,96 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 11Er/651/2010, na dovolanie oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 21CoE/77/2012-43 zo dňa 28. septembra 2012, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- II. Povinnej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Okresný súd Dunajská Streda ako súd prvého stupňa uznesením č. k. 11Er/651/2010-20 zo dňa 01. 04. 2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Pavla Halása, so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie voči povinnej na základe exekučného titulu špecifikovaného v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (č. l. 1). Z uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa posúdil zmluvu o úvere uzatvorenú medzi účastníkmi konania (resp. medzi právnym predchodcom oprávneného a povinnou) ako spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa má aplikovať spotrebiteľské právo. Konštatoval, že samotná zmluva, ako aj obchodné podmienky boli už vopred pripravené dodávateľom - veriteľom pre veľký počet spotrebiteľov - dlžníkov, a preto povinná osoba nemohla ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednanie. Súd považoval rozhodcovskú doložku uvedenú v podmienkach pre úver, ktoré tvoria súčasť zmluvy o úvere, za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Uviedol, že táto doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Vzhľadom na to je takto formulovaná rozhodcovská doložka v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná. Rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní bez platnej rozhodcovskej doložky nemôže byť exekučným titulom, preto rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením č. k. 21CoE/77/2012-43 zo dňa 28. 09. 2012 uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa o tom, že rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 OZ, v zmysle § 53 ods. 5 OZ je neplatná, a teda bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. Rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bol predložený ako exekučný titul, je právne neúčinný, nulitný, neschopný vyvolať právne následky, preto nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 41 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a výkon exekúcie na jeho podklade je neprípustný. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 06. 2013.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dovolanie, v ktorom navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie buď zmenil tak, že poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alebo zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. a/ O. s. p., teda že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, písm. d/ (v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie), písm. e/ (nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný) a písm. f/ (účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom), súčasne ustanovením § 238 ods. 3 O. s. p.. Dôvodnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého dovolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 (písm. a/), konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (písm. b/) a rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (písm. c/). V dôvodoch dovolania podrobne rozobral skutkový a právny stav veci (č. l. 45 - 51).

Povinná ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávneného nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 vetou druhou O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 vety prvej O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 4Oboer/211/2013, 4Oboer/222/2013, 4Oboer/234/2013, 4Oboer/285/2013, 4Oboer/51/2014, 4Oboer/143/2014, 4Oboer/162/2014, 4Oboer/182/2014, 4Oboer/254/2014 a 4Oboer/264/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. v znení účinnom od 01. 01. 2015 dovolací súd už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.. Povinná bola v dovolacom konaní úspešná, dovolací súd jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože povinná návrh na ich priznanie nepodala.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.